

въ горѣтъ. . . . да идемъ тутакъ си . . . тозъ часъ да ся приготвятъ коніе.

Г. Бевланъ заповѣда тутакъ си каквото трѣбаше, а пакъ азъ ся присторихъ че искамъ ужъ да отидѣ и азъ съ другытъ, но г-жа Ларокъ и лѣкарьтъ ми запрѣтихъ строго, и тѣй миняхъ на леглото си, защото наистинѣ имяхъ и голѣмъ нуждѣ за отпочиваніе. А Г. Демаре като обвързарѣхъ ми, качи ся на каласкытъ съ г-жѣ Ларокъ, която станѣ да отиде до селото Елвенъ, за да чака тамъ за слѣдствіята на г. Бевлановытъ около стѣлпѣтъ придирки.

Часѣтъ около десеть дойде Алленъ та ми извѣсти че ся намѣрила г-жѣ Маргарита, и ми приказа исторіѣхъ на затвареніето ѣ съсь всичкытъ подробности, освѣнь онѣзи който тя сама и азъ трѣбаше да знаемъ. Истото ми каза слѣдъ малко и лѣкарьтъ, и сама г-жа Ларокъ, които едно по-друго мя посѣтихъ. И тѣй убѣдихъ ся зарадванъ че тѣ нито сѣ подозрѣли даже истинѣхъ.

Прѣзъ всичкытъ ноцъ трескавъ былувахъ това що бѣ станѣло въ стѣлпѣтъ и опасното си паданіе. Всякой часъ виждахъ въ снѣхъ си че висѣхъ на въздухъ и падамъ, и ся разбуждахъ распѣхтанъ. Уталожихъ ся само на разсъмнуваніе. Часѣтъ на осемъ сутринь-тъ дойде г-жа Порое, и сѣдняхъ до възглавницѣхъ ми съ плетмото си въ рѣжъ. Като останѣ при мене прѣзъ всичкый день, тя посрѣщаше и испращаше като домакы-